

řad práva, rozhoduje konečně zemský finanční úřad bydliště stěžovatelova, po případě posledního jeho bydliště v tuzemsku.

§ 5.

Postupy pohledávek a závazků ústavu v § 1 uvedenému, povinné přihlášky a vysvětlení k nim jsou poplatku prosty.

§ 6.

Vláda se zmocňuje, aby provedla soupis pohledávek a závazků v § 1 uvedených podle stavu ze dne vyhlášení tohoto zákona.

V případě potřeby může však být tímto dnem pro soupis rozhodným i den před účinností tohoto zákona.

Vláda může naříditi přerušeni sporů a exekucí pro tyto pohledávky a závazky a prohlásiti dle potřeby zákaz platů a jiných právních úkonů směřujících k soukromoprávní úpravě těchto pohledávek a závazků, jakož i bezúčinnost platů a úkonů, jež staly se po dni pro soupis rozhodném.

§ 7.

Vláda se zmocňuje, aby podle postupu mezinárodních jednání upravila § 6, odst. 2. zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 187 Sb. z. a n., (nař. z 1. dubna 1919, čís. 167 Sb. z. a n.), o uzávěře účtů vzniklých do 26. února 1919.

§ 8.

Přestupky tohoto zákona trestají se pokutou do 50.000 Kč.

Vláda se zmocňuje, aby stanovila tresty do téže výše pro přestupky nařízení, která budou podle tohoto zákona vydána.

Kdo neuposlechne úředního vyzvání ústavu (§ 1), může být potrestán pořádkovou pokutou do 50.000 Kč, kterou lze opakovati tak dlouho, až vyzvaný uposlechne.

Mimo to mohou pohledávky, které k povinnému soupisu včas přihlášeny nebyly, býti prohlášeny za propadlé ve prospěch státu; nepřihlášené závazky nezanikají (§ 1), i když vzájemnou dohodou stran byly uhrazeny.

Zkrácení poplatku dle § 3 tohoto zákona trestse se zvláště čtyř- až dvacetinásobkem zkráceného poplatku.

Řízení trestní přísluší berním správám (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) a končí druhou stolicí.

Lhůta odvolací jest 8denní.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí po dohodě s ministry obchodu, spravedlnosti, pošt a telegrafů a zahraničních věcí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.

208.

Zákon ze dne 30. června 1922

o úpravě právních nároků a závazků československých státních příslušníků vůči cizincům, pokud vznikly před 28. říjnem 1918 a znějí na měnu jinou než korunovou.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby právní nároky (soukromý majetek, soukromá práva a zájmová účastenství) a závazky československých příslušníků státních vůči cizincům sepsané podle zákona ze dne 17. února 1922, č. 79 Sb. z. a n., upravila způsobem, který by výsledku tohoto soupisu nejlépe hověl.

§ 2.

Zejména se zmocňuje vláda za tím účelem:

1.) aby přechodně zřídila zvláštní ústav nebo přiměřeně vybavila některý již trvajících ústav a určila pokud se týče vymezení jeho právní osobnost a působnost, míru oprávnění i povinností;

2.) aby stanovila, zda a v tom případě za jakých podmínek, v jakém rozsahu, pro které případy a s jakými účinky takový ústav přímo vstoupí v práva nebo závazky československých zájemníků, či zda a za jakých podmínek a s jakými účinky bude jejich zákonným zmocněncem;

3.) aby převzala v případech zvláštní povahy a v rozsahu, jenž se určí dle okolností, záruku za závazky československých dlužníků.

§ 3.

Vláda určí, kdy ústav dle § 2 zřízený neb vybavený ukončí svou činnost, a vydá podrobné předpisy pro likvidaci.

Těmto předpisům jest vyhrazeno zejména též stanoviti, že právní nároky a závazky přecházejí na stát a jak naložiti s případnými přebytky. Přebytky tyto buďtež v první řadě, pokud by to bylo odůvodněno zásadami slušnosti, rozděleny mezi zájemníky.

§ 4.

Ústavu (§ 2) může býti dáno právo požadovati od zájemníků, zejména od zájemníků vůči cizině oprávněných i zavázaných (§ 1) úhrady hotových výloh za ně placených, zvláště poplatků v cizině vybíraných.

Kromě toho může uložiti těmto zájemníkům přiměřené poplatky zprostředkovací, které však nesmějí přesahovati 10% hodnoty převzatého nebo obstarávaného právního nároku nebo závazku.

Tyto zprostředkovací poplatky mohou býti podle hodnoty svého předmětu odstupňovány a dle toho, jde-li o zájemníka oprávněného či zavázaného, rozlišovány.

Zájemníkům, jichž veškeré jmění nepřesahuje výše osvobozené od dávky z majetku (§§ 5 a 46 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n.), lze uložiti jen poplatek, který není větší než 5% hodnoty jeho předmětu.

§ 5.

V případě potřeby bude k žádosti ústavu zájemník z právního nároku oprávněný povinen vydati ústavu zvláštní plnou moc a vůbec jakýkoliv doklad podle předpisů v cizině platných nezbytný k výkonu práva.

Půjde-li o závazky, za něž stát převezme záruku (§ 2, čís. 3), bude zájemník vůči cizině zavázaný povinen dáti ústavu, pokud se týče státu přiměřenou záruku (kreditní hypotéku, bankovní jistotu) a může býti jen při prokázané nezpůsobilosti od této povinnosti osvobozen na tak dlouho, pokud tato nezpůsobilost i právní závazek sám trvá.

§ 6.

Vládě se ukládá, pokud by při úpravě nároků a závazků (§ 1) byl dotčen státní zájem, aby ji provedla teprve tehdy a potud, až a pokud budou dány pro to v cizině přiměřené předpoklady (zejména předpoklad vzájemnosti a výhody v přiznání lhůt, usnadnění narovnání a jiné).

§ 7.

Zkrácení zprostředkovacích poplatků (§ 4) trestá se 4- až 20tinásobkem zkráceného poplatku.

Přestoupení zákazu nebo opomenutí příkazu podle tohoto zákona vydaného tresce se peněžitými pokutami; řízení toto provádí se v I. stolici berní správou (na Slovensku a Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) a končí stolicí II.

§ 8.

Požadované doklady (§ 5) a smlouvy o narovnání (§ 2) jsou osvobozeny od poplatků.

Ústavu (§§ 2 a 3) přísluší osvobození od kolků a poplatků.

Bude-li ústav státním, jsou dle zákona ze dne 2. října 1865, čís. 108 ř. z., jeho dopisy a jiné zásilky poštovní v tuzemsku osvobozeny od poštovného.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provésti jej ukládá se ministru financí ve shodě s ministry spravedlnosti, zahraničních věcí, průmyslu, obchodu a živností, jakož i pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.